

Neale Donald Walsch

Soluția Dumnezeu

Puterea Iubirii Pure

The God Solution

Copyright © 2020 by Neale Donald Walsch

Copyright © 2020 Editura For You

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You.
Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această
carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Redactare: Liliana Burghină

Tehnoredactare: Anca Șerbu

Design copertă: Răzvan Mera

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WALSCH, NEALE DONALD

Soluția Dumnezeu: Puterea iubirii pure/Neale Donald Walsch; trad. din

lb. engleză de Ana-Maria Datcu. - București : For You, 2021

ISBN 978-606-639-379-9

I. Datcu, Ana-Maria (trad.)

2

Traducere din limba engleză
de Ana-Maria Datcu

Editura For You
București

PARTEA I

O idee nouă

1

Să spunem, de dragul discuției, că omenirea ar fi capabilă să *dovedească fără nicio îndoială* că Dumnezeu există. Crezi că ți-ar influența viața în vreun fel? Ar aduce vreo schimbare sub aspect practic?

Să spunem, de dragul discuției, că omenirea ar fi capabilă să *dovedească fără nicio îndoială* că *Dumnezeu nu există*. Crezi că ți-ar influența viața în vreun fel? Ar aduce vreo schimbare sub aspect practic?

Foarte mulți oameni au explorat aceste întrebări, pentru foarte mult timp. De fapt, *miliarde* de oameni au făcut-o, de-a lungul a *mii de ani*.

Cred că este cinstit să considerăm că întrebările despre Dumnezeu nu sunt banale ori irelevante. Multe depind de ceea ce se afirmă pe marginea acestui subiect.

Dacă Papa ar declara mâine, de exemplu, că s-a înșelat cu privire la tot și că nu există ceva ce am putea numi „Dumnezeu“, fundamentele emoționale ale unei uriașe părți a speciei noastre ar fi zdruncinate până la temelii.

Dacă ceilalți lideri spirituali – ai tuturor religiilor lumii – ar spune că sunt de acord cu el, viața spirituală a 8/10 din rasa umană ar intra în haos!

Studiile arată că aproape 85% din populația lumii se identifică în diverse feluri cu un grup religios și crede într-o putere dominantă.

Da... lumea este o harababură.

Așadar, ce schimbare s-ar produce dacă Dumnezeu există sau nu?

Vine un moment în dezvoltarea oricărei specii când timiditatea nu mai este de folos, când mai mult decât proverbiale „voce singuratică din pustie“ strigă să fie auzită, când vine Momentul Întrebării Oneste.

Pe măsură ce un virus global devastator, o injustiție rasială devastatoare, un colaps economic devastator asaltează planeta în 2020, Întrebarea Onestă este aceasta: dacă există o Putere Supremă binevoitoare, care este *problema* aici? De ce viața pe Pământ nu se îmbunătățește?

Sugerarea unui răspuns este, probabil, un semn de aroganță. Și, deși urăsc să vorbesc simplist, nu cumva problema este că, efectiv, nu am găsit o modalitate să ne *implicăm împreună* cu acea Putere Supremă, dacă ea chiar există?

Pare că omenirea nu reușește să ajungă la o înțelegere colectivă cu privire la cine și ce *este* Dumnezeu, ce vrea Dumnezeu, ce face Dumnezeu și cum o face.

Există o imensă ironie aici. O sesizezi? Dintre oameni, 8 din 10 *sunt de acord cu privire la* o Putere Supremă *asupra căreia nu cădem de acord*.

Suntem de acord că Ea există, dar numai atât. În privința oricărui alt lucru, suntem total divizați. O religie afirmă cutare lucru, o altă religie afirmă altceva. O cultură spune cutare lucru, o altă cultură spune altceva. O persoană pretinde cutare, o altă persoană pretinde altceva.

Ascultăm ce spune Preotul, Imamul, Rabinul sau Reverendul? Luăm aminte la cuvintele Preotesei, Predicatorului, Pastorului, Călugărului? Urmăm exemplul Surorii, Fratelui sau altora din Sfintele Ordine?

Oare lucrul de care fiecare dintre ei este atât de sigur că e adevărat reprezintă doar o iluzie și nu există niciun „Dumnezeu“? Sau...

... SAU...

... poate că tot ceea ce spunem că știm despre Dumnezeu este pur și simplu incorect?

Iată ceea ce am ajuns să numesc „Dilema Dumnezeu“.

Contează oare ceva din toate acestea? Eu cred că da. De fapt, *știi* că așa este. Contează întrucât ne-a făcut extrem de incapabili să punem în aplicare puterea lui Dumnezeu în care declarăm că noi *credem*, ca mijloc de a construi lumea în care declarăm că vrem să *trăim*.

Dar acum există speranță. Întrucât suficient de mulți oameni precum tine pun suficiente întrebări precum aceasta, avem suficiente șanse să transformăm suficient de multe lucruri pentru a face suficient de mult din viață să funcționeze, în sfârșit!

Suntem capabili să producem o soluție la această dilemă. Putem să îmbrățișăm Soluția Dumnezeu.

Apropo: soluția aceasta nu este ceva la care majoritatea oamenilor s-ar gândi când întâlnesc aceste două cuvinte.

2

Să începem prin a cădea de acord că tot ceea ce ființele umane cred despre Dumnezeu și despre viață chiar este important.

Unii oameni spun că ideile noastre despre toate acestea sunt doar exerciții mentale, în cel mai bun caz, și că ar trebui să ajungem la ceea ce contează cu adevărat. Totul sună bine și frumos, doar că tot ceea ce contează cu adevărat *apare din ceea ce credem*.

O privire profundă revelează următoarele: convingerile creează comportamente, comportamentele creează experiența, experiența creează realitatea. Iar realitățile pe care le-am creat din convingerile noastre despre Dumnezeu și despre viață nu zugrăvesc o imagine atrăgătoare...

Vorbim despre o specie care permite ca 1,7 miliarde dintre membrii ei să-și trăiască întreaga viață fără niciun strop de apă curată. O specie care nu pare să fie deranjată că 1,6 miliarde de semeni nu au încă electricitate. O specie care privește în altă parte când 2,6 miliarde de semeni trăiesc fără toaletă în interiorul locuinței și care permite ca 650 dintre copiii ei să moară de foame în fiecare oră.

În 92% din istoria noastră consemnată a existat, undeva pe planetă, un conflict armat. Un membru al speciei noastre se sinucide la fiecare 40 de secunde. În 2017, au fost uciși aproape 465 000 dintre noi. Adună numerele din aceste statistici și vei obține o imagine destul de adecvată despre cât de bine se descurcă specia noastră „civilizată“.

Iar dacă tu crezi că ideile noastre despre Dumnezeu au puțin de-a face cu toate acestea, gândește-te din nou. În majoritatea țărilor din Occident, 80% din legea civilă se bazează pe Codul de Drept Canonic. Altfel spus, pe învățăturile unei religii.

Există, apoi, comportamentele noastre culturale zilnice, deciziile și alegerile pe care le facem. Și ele se bazează pe convingerile noastre sacre referitoare la cine suntem în relație unii cu alții și cum ar trebui să funcționeze viața.

Rezultatul: chiar și persoanele care nu fac parte din statisticile prezentate aici sunt, mult prea adesea, nefericite. Oamenii suferă și se chinuie să trăiască. Mulți se simt neliniștiți și au parte de tumult în viața

cotidiană – prea mulți, de fapt, pentru o societate care se socotește Civilizație Avansată.

Nimeni nu vrea asta. Majoritatea ființelor umane doresc pace, siguranță, șanse la fericire, confort, stabilitate și toată sănătatea, fericirea, bucuria și iubirea de care putem să avem parte într-o viață. Dar părem complet incapabili să producem aceste rezultate în mod consecvent, cu excepția unui foarte mărunț procent dintre noi.

Și nu este ca și cum am fi început să încercăm asta doar de săptămâna trecută... *Încercăm de 50 de milenii.* Fără succes.

Întrebă cineva de ce? Sau, mai potrivit, *de ce* nu întrebă cineva „de ce“? Probabil că ne este frică să punem la îndoială convingerile fundamentale care ne susțin convingerile și credințele spirituale. Sau probabil că ne este frică să *audă* cineva că punem la îndoială aceste credințe.

Cea mai mare dilemă a omenirii cu privire la Dumnezeu nu este dacă oamenii cred că *există* sau *nu există* Dumnezeu, ci ce mențin drept credință *despre* Dumnezeu aceia care cred că *există* Dumnezeu.

Dacă suntem cu adevărat o Civilizație Avansată (cu majuscule), de ce *este* – cu adevărat, *de ce este* – viața pe Pământ așa cum este? Iar dacă nu suntem atât de avansați precum ne imaginăm că suntem, există

oare ceva, *orice*, pe care să-l facem pentru a ne accelera progresul ca specie și ca membri individuali *ai* acestei specii?

Da.

Putem să manifestăm o credință pe deplin limpede, cuprinzătoare și *trăită în comun* despre Puterea Supremă.

O astfel de credință ar fi capabilă să unească omenirea în cadrul unei *etici teologice, filosofice și emoționale unice* – iar acest lucru ar fi extraordinar de puternic pentru a pune capăt comportamentelor noastre colective disfuncționale și reciproc autodistructive.

Nu este atât de dificil să cădem de acord asupra unei declarații comun agreeate despre Dumnezeu – și este și extrem de urgent, presant, având în vedere direcția spre care se îndreaptă lumea.

Interessant este că mii de oameni împărtășesc mii de convingeri comune despre mii de alte lucruri. Am ajuns la concluzii cu privire la unele dintre cele mai mari mistere pe care tribul nostru le-a întâlnit. Dar, cu tot geniul nostru, cu toată inventivitatea noastră, cu toată inteligența noastră și în ciuda tuturor progreselor noastre evoluționiste, nu părem nici măcar să ne *apropiem* de producerea unei credințe unanime despre cel mai important aspect al vieții dintre toate!

Este adevărul despre această realitate chiar atât de imposibil de cunoscut? Este corect să afirmăm că „misterioase sunt căile Domnului“?

Eu nu cred. Categorie, le-am *experimentat* ca incognoscibile, dar asta nu pentru că este imposibil să

cunoști mai multe despre ele. Ci, mai curând, pentru că nu ne-am gândit să o facem cu mintea deschisă, nu închisă. Cu inima conectată, nu deconectată. Cu vocea sufletului nostru amplificat printr-o dorință comună, nu înăbușită de frica noastră colectivă de răspunsuri imposibil de acceptat și de îngăduit.

Vestea bună este că, într-un final, după 50 de milenii, am ajuns în punctul evoluției noastre în care ne aflăm doar la un pas distanță de *soluționarea* Dilemei Dumnezeu.

Vestea rea este că soluția ne cere să ne punem la îndoială și poate chiar (ține-te bine!) să ne *schimbăm* unele dintre credințele noastre cele mai sacre, de care ne agățăm de foarte, foarte mult timp.